

בס"ד. חלק משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תנש"א.

— ע"ד כולל חב"ד —

הנשמה קרוי' נר, כמ"ש⁴ נר ה' נשמת אדם"⁵, שדולק ומאיר (באופן ד"בהעלותך", "עד שתהא שלהבת עולה מאלי"⁶, כנ"ל בארוכה) ע"י נר מצוה ותורה אור"⁷, וכיון שיש ז' מדרגות בעבודת ה', יש עובד מאהבה וכו"⁸, כנגד שבעת המדות, מתחלקים נשמות ישראל לז' סוגים, "שבעת הנרות".

ו"מנורה", "מקשה זהב עד ירכה עד פרחתה מקשה היא"⁸ — קאי על כללות נש"י, "מנורת זהב כולה"⁹ (כמ"ש בהפטורה דפרשתנו — בהעלותך).

ותוכן הציווי ד"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" — שכל פרטי הענינים ד"שבעת הנרות", ז' הסוגים דנשמות ישראל שמתחלקים לז' מדרגות בעבודת ה', יתאחדו ויתכללו בה"מנורה" שהיא ה"כלל" דשבעת הנרות, עד ל"פני המנורה", הפנימיות דהמנורה, "פנימיות רצון העליון הנמשך ומאיר מול פני המנורה"¹⁰.

ויש להוסיף, שענין זה שייך גם בכאור"א מישראל בפרט — כי, בכל נשמה פרטית ישנם כל ז' המדות שכנגדם הם ז' אופני העבודה דשבעת המדות, היינו, שבכל נר ("נר ה' נשמת אדם") ישנם בפרטיות "שבעת הנרות"; ועז"נ "אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" — שהעבודה בפרטי שבעת

א. בקשר למסיבת המלוה מלכה לטובת המוסד כולל חב"ד שמתקיימת במוצאי ש"ק פרשת בהעלותך — יש להזכיר ולעורר ע"ד גודל המעלה והחשיבות דכולל חב"ד:

ידוע ומפורסם ע"ד גודל החיבה וההשתדלות של רבותינו נשיאינו לטובת כולל חב"ד, החל מאדמו"ר הזקן, מייסד הכולל ונשיאו, אשר, בכוכ"א אגרות קודש שלו הפליא והגדיל במעלת הצדקה דכולל חב"ד, "צדקת ארץ הקודש", וחלקם נדפסו ביחד עם ספר התניא (ע"י בני הגאון המחבר) בתור חלק רביעי דספר התניא², ובהמשך לזה השתדלו לטובת כולל חב"ד כל רבותינו נשיאינו (ממלאי מקומו גם בנשיאות הכולל) בדורות שלאח"ז, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

וכיון שבהשגחה פרטית מתקיימת המסיבה לטובת הכולל במוצאי ש"ק — יש לקשר זה עם פרשת השבוע, פרשת בהעלותך, כדלקמן.

ב. "בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות"³:

"שבעת הנרות" — קאי על נשמות ישראל כפי שנחלקים לז' סוגים, "כי

(1) ראה לדוגמא אג"ק אדה"ז ס"א. ס"ג-ה. ועוד.

(2) ראה תניא אגה"ק ס"ד: "צדקת א"י (ש) היא צדקת ה' ממש, כמ"ש תמיד עיני ה' אליך בה, והיו עיני ולבי שם כל הימים, והיא שעמדה לנו לפדות חיי נפשנו כו". ושם ס"ח: "זריעת הצדקה .. שזורעין באה"ק התחתונה .. שהזריעה נקלטת תיכף ומיד בארץ העליונה בלי שום מניעה ועיכוב בעולם מאחר שאין שום דבר חוצץ ומפסיק כלל בין ארצות החיים כי זה שער השמים, משא"כ בחו"ל".

(3) פרשתנו ח, ב.

(4) משלי כ, כז.

(5) לקו"ת ריש פרשתנו.

(6) פרש"י ר"פ פרשתנו.

(7) משלי ו, כג.

(8) פרשתנו שם, ד.

(9) זכרי' ד, ב.

(10) לקו"ת שם, ל סע"ד.

הכל"14, להיותו "ראש בני ישראל", בדוגמת ה"ראש" שכולל החיות דכל אברי הגוף, וממנו מתפשטת החיות לכל אברי הגוף, ועל ידו נעשית ההנהגה דכל הגוף¹⁵, ודוגמתו בנמשל, שעל ידי נשיא הדור נמשכים כל ההשפעות הרוחניים והגשמיים¹⁶ לכל אנשי הדור, ועוד ועיקר, שעל ידו מתאחדים ומתכללים כל אנשי הדור להיות "מנורת זהב כולה" בפועל ובגלוי¹⁷, ועד ש"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות", שנעשים מוארים וחדורים בהאור דפנימיות המנורה, "פנימיות רצון העליון", שנמשך ומאיר ע"י פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות דרבתינו נשיאנו, שעל ידה נעשית האחדות דפנימיות (סתים) הנשמה עם הפנימיות (סתים) דהקב"ה¹⁸.

ד. ויה"ר שכאו"א מהמשתתפים ועוזרים ומסייעים (בנשמתם בגופם ובממונם) לכולל חב"ד יהי בעצמו בבחינת "כולל חב"ד", עי"ז שעבודתו הפרטית תהי באופן ד"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות", ויפעל כן גם בהזולת, ועד להפעולה בכל בני¹⁹.

המדות מוארת וחדורה בהכלל (העצם) דהנשמה, ועד לשרש הנשמה כפי שמושרשת בעצמותו ית' ("פני המנורה").

ג. ויש לומר, שענין זה שייך ומודגש במיוחד ב"כולל חב"ד":

לכל לראש – בהשם "כולל חב"ד": "חב"ד", חכמה בינה דעת – הם השורש ומקור דשבעת המדות¹¹, "שבעת הנרות". ויכולל חב"ד" – הוא הכלל דחב"ד ובמילא גם הכלל דשבעת המדות (נרות), כללות המנורה.

ועוד ועיקר – בהעבודה ד"כולל חב"ד": תוכן העבודה דכולל חב"ד היא העזר והסיוע ל(כאו"א מ)ישראל, אנשים נשים וטף, עזר גשמי, צדקה כפשוטה, ועזר רוחני, צדקה רוחנית, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, שע"ז נעשית ההתאחדות וההתכללות דכל בני ("כולל"), הן בצדקה גשמית¹², ש"מתוך שגומל חסד בגופו לחבירו הוא מכיר שהוא אוהבו ובא לידי אחוה ושלום"¹³, והן (ועאכו"כ) בצדקה רוחנית, שעל ידה נעשית האחדות וההתכללות דכל בני ("כולל") עם הקב"ה, באופן ש"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות".

ויש להוסיף, שהענין ד"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" נעשה ע"י נשיאי הכולל, רבותינו נשיאנו שבכל דור, מאדמו"ר הזקן ועד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כי, "הנשיא הוא

14 פרש"י חוקת כא, כא.

15 ראה תניא פ"ב.

16 ומודגש בפרשת השבוע – שכשומר משה "מאין לי בשר לתת לכל העם הזה", השיב לו הקב"ה "אספה לי שבעים איש גו' ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמת עליהם וגו'" (יא, יג ואילך), היינו, גם השפעת בשר גשמי צ"ל באמצעות משה דוקא (ראה לקו"ת פרשתנו לא, ד. לג, ב. סה"מ תר"ס ע' קיב. סה"מ קונטרסים ח"ב שלג, ב. ועוד).

17 כמודגש בהתחלת הכתוב "דאיתי והנה מנורת זהב כולה".

18 ראה זח"ג עג, א. לקו"ת ויקרא ה, ג. נצבים מו, א. ובכ"מ.

19 ולהעיר, שבתכתב "כולל" מרומנו שנוסף לכך שכל המשתתפים כבר הם כלל אחד, משתדל כאו"א מהם להיות "כולל" עוד משתתפים, ועד להכלל הכי גדול דכל בני.

11 ראה תניא פ"ג: "חב"ד נקראו אמות ומקור למדות כי המדות הן תולדות חב"ד".

12 ומעלה יתירה בצדקת ארץ ישראל – שבה מודגשת ביותר אחדותם של כל בני, כיון שלכאו"א מישראל יש חלק בארץ ישראל (ד' אמות או אמה אחת), כפי שמצינו להלכה בנוגע לפרחבול (ראה לקו"ש ח"כ ע' 309 בהערות. ויש').

13 פרש"י ברכות ת, רע"א.

לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, בית המקדש השלישי, שהוא גם משולש, כיון שכולל כל הבתי-מקדשות (גם בית ראשון ובית שני)²⁵, ורואים הדלקת המנורה ע"י אהרן בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש — בין הערביים דיום הש"ק זה²⁶, לפני סעודה שלישית [הקשורה עם הגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי]²⁷, ועאכו"כ לפני סעודה רביעית, "מלוא מלכה", "סעודתא דדוד מלכא משיחא"²⁸, רגל הרביעי שבמרכבה²⁹ [הקשורה עם הגאולה כפי שנמנית בתור גאולה רביעית (גאולה מארבע גלויות)³⁰], שבה יהי "הכסא שלם"³¹, כסא של ד' רגלים³²], תיכף ומיד ממש.

ועוד והוא העיקר — שע"י ההוספה במצות הצדקה²⁰ ש"מקרב את הגאולה"²¹, ובפרט צדקת ארץ ישראל, מקרבים וממהרים ומביאים תיכף את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז תהי' ההתאחדות וההתכללות האמיתית דכל בני", "שבעת הנרות", כמ"ש²² "עוד אקבץ עליו לנקבציו", שמתקבצים ונעשים מציאות אחת, "מנורת זהב כולה", "מקשה זהב עד ירכה עד פרחא מקשה היא".

ובפשטות — ש"בנערינו ובזקנינו גוי' בבנינו ובבנותינו"²³ מתקבצים מארבע כנפות הארץ (מכל שבע הארצות, "מאשור וממצרים וגו'"²⁴) ובאים

20) ובאופן ד"בהעלותך את הנרות", "עד שתהא שלהבת עולה מאלי": "שלהבת" — שנתנית הצדקה היא באופן שנעשית "מטבע של אש" (ראה לקו"ש ח"ו ע' 229 ואילך. ושי"נ), ובי"מטבע של אש" גופא עד ל"שלהבת"; "שלהבת עולה" — עלי' והוספה בנתנית הצדקה, הן בכמות והן באיכות; "שלהבת עולה מאלי" — שידו נעשית "יד המחלקת צדקה לעניים" (תניא פכ"ג) מאלי, ע"ד "מנפשי כרע" (כנ"ל בארוכה).

21) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז.

22) ישע"י נו, ח.

23) בא יו"ד, ט.

24) ישע"י יא, יא.

25) ראה זח"ג רכא, א.

26) ראה רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג הי"א: "אין מחנכין את המנורה אלא בהדלקת שבעה נרותי' בין הערביים".

27) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. ושי"נ.

28) סידור האריז"ל במקומו. ועוד.

29) זהר ח"א רמח, ב. ח"ג רסב, ב. ובכ"מ.

30) ראה לקו"ש חט"ז ע' 91. ושי"נ.

31) פרש"י ס"פ בשלה.

32) ראה צפע"נ עה"ת ר"פ יצא. ושי"נ.